

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Tomáše Zubka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **B. D. P.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 9. 2007, č. j. SCPP-3062/C-237-2007, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2009, č. j. 11 Ca 257/2007 - 83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 10. 9. 2007, č.j. SCPP-3062/C-237-2007, ve spojení s jemu předcházejícím rozhodnutím prvostupňového orgánu (Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno) ze dne 28. 6. 2007, č. j. SCPP-50-43/BR-OPK4-SV-2007, bylo žalobci, s odkazem na ustanovení § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 a § 119 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění na dobu pěti let. Pro případ vynětí žalobce z působnosti zákona o pobytu cizinců, z důvodu uvedeného v ustanovení § 2 písm. a) a c) tohoto zákona, kdy není možné rozhodnutí vykonat, bylo rozhodnuto, že se doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území České republiky, přerušuje na dobu, po kterou nebude možno rozhodnutí o správním vyhoštění vykonat. Doba k vycestování z území České republiky (§ 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) byla žalobci stanovena v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Současně s tím bylo vysloveno, že podle § 120a zákona o pobytu cizinců se na žalobce nevztahuje důvod znemožňující vycestování.

Rozhodnutí žalované napadl žalobce u Městského soudu v Praze žalobou, který ji rozsudkem ze dne 20. 3. 2008, č. j. 11 Ca 257/2007 - 28, zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 7. 2009, č. j. 2 As 65/2008 - 69, rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 9. 2009, č. j. 11 Ca 257/2007 - 83, rozhodnutí žalované ze dne 10. 9. 2007, č. j. SCPP-3062/C-237-2007, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku městského soudu brojila žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, v níž namítá kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost však nepodala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byla v rozsudku náležitě poučena o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

Z obsahu soudního spisu vyplynulo, že napadený rozsudek městského soudu byl žalované doručován prostřednictvím pošty do vlastních rukou na adresu jejího sídla Praha 3, Olšanská 2. Z doručky vyplývá, že pověřený zaměstnanec žalované zásilku osobně převzal dne 2. 10. 2009. Kasační stížnost byla žalovanou podána k přepravě na poště dne 19. 10. 2009.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V daném případě byl, ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s., dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pátek 2. 10. 2009. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 16. 10. 2009 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Kasační stížnost však byla zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 19. 10. 2009.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku městského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu